

de groep-Emmen Riedel, naar het zuiden gestuurd.¹ Samen met een aantal *Airbornes* trachtten van Eldik Thieme en Leeuw in de nacht van 23 op 24 november over de Rijn de Betuwe binnen te komen – dit was ontsnappingsoperatie *Pegasus II* waarover wij in deel 10 b meer zullen vertellen. *Pegasus II* mislukte evenwel, de meeste *Airbornes* en ook van Eldik Thieme werden door de Duitsers gearresteerd, Leeuw kwam met veel moeite de Rijn over, werd voor een kort herstel in een ziekenhuis te Nijmegen opgenomen, trok vandaar naar Eindhoven en werd prompt doorgestuurd naar Brussel waar hij, wat hij te zeggen had, aan Kruls meedeelde. Leeuw had, zo lichte Kruls minister van Lidth in (aan wie hij tegelijk afschriften van zijn correspondentie met Albarda stuurde), opdracht mee te delen,

'dat prof. Goudriaan niet teruggewenst wordt als directeur, voornamelijk op de volgende gronden:

- a. hij zou de zeer innige samenwerking in de Personeelraad hebben verstoord;
- b. hij zou extra verlof hebben gegeven bij de begrafenis van Peter Ton²;
- c. hij zou in mei 1940 een trein hebben gereed gehouden om zich en zijn familie in veiligheid te stellen;
- d. hij zou tijdens zijn gijzeling de Duitse commandant een kist sigaren hebben aangeboden.'

'Volledigheidshalve' voegde Kruls hieraan nog toe dat hem van andere zijden berichten hadden bereikt dat Joustra (de voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Spoor- en Tramwegpersoneel die in '40 nogal naar de 'Nieuwe Orde' had gelonkt) óók het object was van veel kritiek en dat Hupkes 'een veel (niet steeds gunstig) besproken figuur' zou zijn. 'Uwe Excellentie', aldus het advies van Kruls, 'moge dus Hare Ambtgenoot van Waterstaat waarschuwen voor de glibberigheid van het terrein dat hier betreden zou moeten worden'³ – hoe glibberig het was, zou

¹ Leeuw moest daarnaast contact zoeken met de z.g. correspondenten van de Personeelraad in het bevrijde Zuiden opdat daar zo spoedig mogelijk weer afdelingen van de 'oude' vakcentrales zouden worden opgericht. ² Peter Ton was de eerste WAMan die in '40 bij straatrellen het leven verloor (Den Haag, 7 september '40). Inderdaad had Goudriaan toen bepaald dat personeelsleden van de Spoorwegen die zijn begrafenis wensten bij te wonen, een dag verlof zouden kunnen krijgen met behoud van loon of salaris; de secretaris-generaal van Waterstaat had dat verlof beperkt tot het in Den Haag gestationeerde spoorwegpersoneel. ³ Brief, 4 dec. 1944, van Kruls aan van Lidth (*Eng.*, punten j en o, gestenc. bijl. 367).